ΑΤΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ

Τὸ ἐν τοῖς παρενθέτοις ὧδε πίναξιν Α΄ καὶ Β΄ ἐπιγραφικὸν κείμενον παρέχει ὡς οἷόν τε πιστὴν παράστασιν τεθραυσμένης ἀπογραφικῆς στήλης τὸ πρῶτον μὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἐλευσῖνι εὑρόντος αὐτὴν κ. Δ. Φιλίου ἀτελέστερον ἐνταῦθα δημοσιευθείσης, ἔπειτα δέ, μετὰ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ ἄλλων θραυσμάτων καὶ τὴν συναρμολόγησιν, πληρέστερον ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμματι τῆς ἐν Ἀθήναις Γερμανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς [1].

Ἀλλά, μελέτη ἀκριβεστέρα τοῦ ἀξιολόγου τούτου ἐπιγραφικοῦ κειμένου, ἄνευ μεγαλογραμμάτου ἀπεικονίσεως, ἔσται δυσχερὴς εἰς τὸν μὴ ἔχοντα ὑπὸ τὰ ὄμματα αὐτὸν τὸν λίθον ἢ μὴ εὐμοιροῦντα τελείου χαρτίνου ἐκτυπώματος. Διὰ τοῦτο δ᾽ ἐκρίναμεν ἀπαραίτητον τὴν δημοσίευσιν τῶν προμνημονευθέντων πινάκων, οὓς μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς ἀκριβείας κατηρτίσαμεν ἐξ ἐκτύπου φιλοφρόνως παραχωρηθέντος ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων, μετ᾽ ἀντιπαραβολὴν πρὸς τὴν μικρογράμματον μεταγραφὴν τοῦ κ. Δ. Φιλίου. Πρὸς μείζονα δ᾽ εὐκολίαν ἐν αὐτοῖς τοῖς πίναξι μικροῖς γράμμασιν ἐν ἀγκύλαις κατεχωρίσαμεν ἁπάσας τὰς γενομένας συμπληρώσεις, εἴτε παρὰ Φιλίου καὶ Kirchhoff παρελάβομεν εἴτε ἡμεῖς παρεισηγάγομεν αὐτάς.

[1] Ἀρχαιολ. Ἐφημερίς, 1888, σ. 48-54.— Mittheilungen d. D. Arch. Inst. XIX, σ. 191-193 μετὰ δύο παρενθέτων μικρογραμμάτων πινάκων. Τὴν ἐπιγραφήν, πρὸ τῆς συναρμολογήσεως, ἐξέδωκε καὶ ὁ Kirchhoff ἐν C.I.A. IV, 225 c, d, e, f, μετὰ διορθώσεων. Τὸ σπουδαῖον τῆς στήλης κείμενον πολλὴν μὲν ἤδη ἐφείλκυσε τὴν προσοχήν, ποικίλα δὲ παρέχει τὰ πρὸς μελέτην ἐνδόσιμα. Ἐξ αὐτῆς συμπληρώσας κατὰ τὸν Kirchhoff τοὺς στίχους «*Πλίνθοι* ΗΗΗΗ *ἐνῳκοδ[ομήθησαν], ἣ τὴν ἄκατον καθεῖλκον*», ὁ πρώην διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς κ. P. Foucart (ἐν Recherches sur l'origine et la nature des mystères d'Eleusis. Paris, 1895) συνήγαγε (σελ. 36) εἰκασίαν ἀξίαν μνείας, εἰς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης ὅτι τῆς Ἴσιδος καὶ τοῦ Ὀσίριδος ἡ λατρεία συνετέλεσεν εἴς τε τὴν ἵδρυσιν καὶ εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν ἐν Ἑλλάδι περὶ τὴν Κόρην καὶ τὴν Δήμητρα τελετῶν. Ἐξ ἀφορμῆς ταύτης μνημονευτέαν κρίνομεν ἐνταῦθα τὴν ὑπὸ Γ. Συγγέλου (Χρονογραφ. σ 299) παραδοθεῖσαν ἡμῖν μαρτυρίαν τοῦ Φιλοχόρου, καθ᾽ ἣν, ἐπὶ Κελεοῦ βασιλέως τῆς Ἐλευσῖνος, ὁ Τριπτόλεμος *μακρῷ πλοίῳ* προσβάλλων ταῖς πόλεσι τὸν σῖτον ἐδίδου· «ὑπονοεῖσθαι δὲ πτερωτὸν ὄφιν εἶναι τὴν ναῦν· ἔχειν δέ τι καὶ τοῦ σχήματος».

Ἔν τισιν, — ἐν ὀλιγίστοις, — ἡ ἡμετέρα ἀνάγνωσις διαφέρει τῆς τῶν πρώτων ἐκδοτῶν. Ἀλλ᾽ ἐλθόντες μετ᾽ αὐτοὺς καὶ βοηθούμενοι ὑπὸ τῆς ἐκείνων ἐργασίας κατ᾽ ἀντιπαραβολὴν πρὸς τὸ ἔκτυπον, εὔκολον ἦτο κάλλιον νὰ διακρίνωμέν τινα τῶν ἐν τῷ ἐφθαρμένῳ μέρει τῆς ἐπιγραφῆς ἀσαφῶν χαραγμάτων.

Οὕτως, ἐν στίχῳ 9ῳ τῆς β΄ στήλης τῆς Β΄ πλευρᾶς διεκρίναμεν ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ Φιλίου χαρακτηριζόμενον ὡς δασὺ πνεῦμα Η, τὸ πρὸ τῶν γραμμάτων AKYLON, ἔχει προτεταγμένας δύο καθέτους στιγμάς : δεικνυούσας ἢ καὶ ἀριθμητικὸν σημεῖον πρὸ τοῦ AKYLON ἢ ὁπωσδήποτε διακεκριμένον ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ ὅρμου ἕτερον κόσμημα ἢ σκεῦος, περὶ οὗ δύναταί τις ἴσως ἀμυδράν τινα ἰδέαν νὰ συναγάγῃ ἐξ ὅσων ὁ Ἡσύχιος ἐν λέξεσιν *ἀκυλλὸν* καὶ *ἄκυλος* λέγει. Πρβ. *Ἐφ Ἀρχ.* 1888, σ. 42, στίχ. 12.

Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ δὶς μὲν ἀπαντᾷ ΣΕΡΑ = *σειρὰ* (Β΄, α΄, 38, 39)· ἅπαξ δὲ ΣΠΕΡΑΣ = *σπείρας* (Α΄, γ΄, 36). Ἀλλ᾽ ἐν Α΄, β΄, 44 ἔχομεν ΣΠΕΙΡΑΣ. Ἐν Β΄, γ΄, 11 ἀναγινώσκομεν ΕΦΕLΚΕΝ = *ἐφέλκειν*, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν Α΄, β΄, 57: ἐφέ]LΚΕΝ. Τοῦ στίχου 11 (Β΄, γ΄) ἅπαντα, πλὴν ἑνός, τὰ γράμματα εἶναι σαφέστατα· ἑνὸς (τοῦ πρώτου σωζομένου, δευτέρου δὲ ἐν τῷ στίχῳ) τὸ σωζόμενον ἥμισυ φαίνεται μᾶλλον *υ ψιλόν*, ὡς καὶ ὁ Φίλιος ἐσημείωσε· τὸ δὲ πρῶτον γράμμα ἀπώλετο, ἐκεῖ θραυσθέντος τοῦ λίθου Καίτοι δέ, κατὰ ταῦτα, ἑνὸς μόνου γράμματος, τοῦ πρώτου, ἡ θέσις εἶναι κενή, ἀδύνατος εἰς ἡμᾶς ὑπῆρξεν ἡ συμπλήρωσις κατὰ τρόπον προσδιδόντα σαφῆ εἰς τὸν στίχον ἔννοιαν. Καὶ ἡ ἐν τῷ στίχῳ δευτέρα λέξις ΔΡΟΜΟΝ καὶ τὸ μικρὸν ἀνωτέρω (στίχ. 9) *ὕσπληξ* καὶ τὸ ἐν τῷ ἀμέσως ἑπομένῳ στίχῳ *δίσκοι* ἄγουσι τὸν νοῦν εἰς *σκεῦος ἀγωνιστικόν*. Ἀλλά, τί σημαίνει π. χ. *[θυ]ρὶς* ἢ *[σε]ρὶς* ἢ *[συ]ρὶς δρόμον ἐφέλκειν*; ἢ τί σαφέστερον καταλαμβάνει ὁ ἀναγινώσκων πληθυντικῶς *δρόμων*; Ἐν ἀπορίᾳ, ἠρευνήσαμεν μήπως ΔΡΟΜΟΝ σημαίνει ἄλλο τι. Ἀλλά,

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
14/10/2023 15:46:03 EEST - 167.114.118.212

πλὴν τῆς λέξεως *δρόμων* (δρομεὺς ἢ πλοῖον ταχύπλουν) ἧς τὰ γράμματα ΔΡΟΜΟΝ δυνατὸν νὰ ἀποτελῶσιν ἑνικὴν ἢ δυϊκὴν αἰτιατικὴν ἐκθλίψει τοῦ τελικοῦ Α ἢ Ε, οὐδὲν ἄλλο εὕρομεν. Καὶ καλῶς μὲν ἔχει πρὸς *δρόμωνα*, τὸ πλοῖον, ἡ λέξις *ἐφέλκειν*, καλῶς δὲ κεῖται μνεία ναυτικοῦ σκεύους ἐν στήλῃ ἐν ᾗ δὶς μὲν γίνεται λόγος περὶ *ἀκάτου* (Α΄, γ΄, 27 καὶ 38) καὶ περὶ *κωπῶν* δὲ καὶ *κοντοῦ* καὶ *σχοινίου* (Α΄, γ΄, 13)· ἀλλά, καὶ ἂν ἡ ἐπὶ πλοίου προσηγορία *δρόμων* κριθῇ ὅτι ὑπῆρχε κατὰ τὸν πέμπτον πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα[1], ἀσυνήθης ὅλως καὶ ἀπίθανος φαίνεται ἐν ἐπιγραφῇ ἀττικῇ τῶν χρόνων τούτων ἡ πρὸ τοῦ Ε τοῦ *ἐφέλκειν* ἔκθλιψις τοῦ τελικοῦ Α ἢ Ε τῆς αἰτιατικῆς[2].

Ἐν στίχῳ 46ῳ (Α΄, γ΄), ἂν τὸ ἑνδέκατον γράμμα εἶναι Ο, ὡς καὶ ὁ Φίλιος μετέγραψε, καὶ ἡμεῖς δὲ μετά τινος δισταγμοῦ, τὸ μεταξὺ τοῦ ἐννάτου στοιχείου, Ν, καὶ τοῦ ἑνδεκάτου, Ο, φαινόμενον ἴχνος καθέτου χαράγματος ἴσως εἶναι Η, ὅτε καὶ ἐνδείκνυται ἡ κατὰ τὸν 39ον στίχον τῆς αὐτῆς στήλης συμπλήρωσις· ΣΑΝΙ[δια ἐ]Ν[ʽ]ο[ῖς τὸς μύστας ..

Τὰ ἐν Α΄, γ΄, 9: ΣΙΔΕΡΟΠΑΛΙΝΗΑΙΡΕΤΟ ἀναγνωστέα· *σιδήρου παλιναιρέτου*, οὐχὶ *πάλιν αἱρετοῦ*, ὡς ἀνέγνω ὁ Φίλιος. «*Παλιναίρετον*· ἐπεσκευασμένον καὶ οἷον ἐκ παλαιοῦ κεκαινοποιημένον· παλισύρραπτον», καθ' Ἡσύχιον.

Ἐν Α΄, γ΄, 29 ἐχαράχθη ΤΟΛΛΙΘΟΣ ἀντὶ ΤΟΣΛΙΘΟΣ, τρεπῇ τοῦ τελικοῦ ς εἰς *λ*.

Ἐν στίχῳ 44 τῆς α΄ στήλης τῆς Β΄ πλευρᾶς ἡ δευτέρα λέξις εἶναι *ἄμη*, τεκτονικὸν ἐργαλεῖον.

Τοὺς στίχους 51-56 (Α΄, γ΄) ὁ Kirchhoff συνεπλήρωσεν ὧδε·

Ταμίαι[ς τοῖς τῶν ἄλλων θεῶν τοῖς]
ἐπὶ Εὐκ[τ]ήμονος ἄρχοντος, οἷς]
Δωρόθεο[ς . . . . . ἐγραμμάτευε]
κατὰ ψή[φισμα τοῦ δήμου παρέδομεν]
ὑποθέ[μενοι τὰ χρήματα τὰ ἐν τῷ]
ὀπισθοδόμῳ . . . .

Ἀλλ' ὁ Φίλιος, καίπερ ὁμολογῶν ὅτι δὲν εἶναι αὐτῷ εὐνόητα τὰ ἀναγινωσκόμενα, ὀρθῶς παρατηρεῖ ὅτι ἡ προηγουμένη συμπλήρωσις ἀστοχεῖ, διότι ἐν μὲν τῇ πλευρᾷ Α΄, ἐν ᾗ οἱ στίχοι οὗτοι κεῖνται, ὁ λόγος γίνεται περὶ *παραλήψεως*, οὐχὶ περὶ *παραδόσεως*, ἐν δὲ τῇ πλευρᾷ Β΄, τῇ τῆς παραδόσεως, «οὐδὲ γίνεται κἂν λόγος περὶ ταμιῶν».

Ἡ πλευρὰ Α΄ εἶναι ἀληθῶς *ἔκθεσις παραλαβῆς*, ἵνα νεωτερικώτερον εἴπωμεν, ἡ δὲ πλευρὰ Β΄ *ἔκθεσις παραδόσεως* ὑπὸ τῶν ἐν Α΄ παραλαβόντων πρὸς τοὺς νέους ἐπιστάτας. Α΄: *τάδε παρελάβομεν παρὰ τῶν προτέρων ἐπιστατῶν*. Β΄: *τάδε παρέδομεν ἐπιστάταις τοῖς νέοις*. Τούτων οὕτως ἐχόντων, παρατηροῦμεν ὅτι ἐν ἀρχῇ τῆς ἐκθέσεως παραδόσεως (Β΄), εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπικεφαλίδα «*ἐν πόλει ἀπαρχή*» καὶ πρὸ τῆς ἑτέρας ἐπικεφαλίδος «*ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ τῷ ἐν ἄστει*», παρεντίθεται ἀναγραφὴ ἐλλείπουσα ἐν τῷ ἀντιστοίχῳ μέρει τῆς ἐκθέσεως παραλαβῆς (Α΄). Ἔχομεν ἄρα πράγματα παραδιδόμενα εἰς τοὺς νέους ἐπιστάτας, ἅπερ οἱ παραδιδόντες δὲν φαίνεται ὅτι παρέλαβον παρὰ τῶν προτέρων.

Τοιοῦτόν τι φαίνεται παράδοξον, εἶναι δὲ ὅλως ἀπαράδεκτον.

Διὸ καὶ ἠρευνήσαμεν περαιτέρω καὶ παρετηρήσαμεν ὅτι ἐν Α΄, γ΄, κατὰ τὸ τέλος, ὑπάρχει ἀναγραφὴ σαφῶς, παρ' ὅλην τοῦ κειμένου τὴν φθοράν, δεικνύουσα πρόσθετον παραλαβήν. Ἀντιπαραβολὴ δ' ἔδειξεν ὅτι τῆς ἀναγραφῆς ταύτης τὰ γράμματα ἐν πολλοῖς ταὐτίζονται πρὸς τὰ τῆς ἐν Β΄, α΄ παρενθέτου·

Β΄, α΄, 13 - 17	Α΄, γ΄, 56 - 61
ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ χρυσίον	ὀπισθοδ. . . . .
ἐν κοίτῃ χαλκῇ ἐκ τῆς	ἐκ τῆς τε . . . .
τετάρτης θήκης ΣΕΜ	ἵνα ΣΕΜ . . . . . .
χρυσίου σταθμὸν . . .	χρυσίου σταθ . . . . . .
. . . . τούτ	ἐπὶ τούτ . . . .
	ἀργυρίου . . . .

Τοῦ δὲ πλάτους τῆς στήλης ἀποδειχθέντος κανονικῶς χωρητικοῦ τῶν πρὸς συμπλήρωσιν προσ-

[1] Ἡ λέξις ἀπαντᾷ ἐν τοιαύτῃ ἐννοίᾳ κατὰ τοὺς κατωτάτους ῥωμαϊκοὺς καὶ τοὺς βυζαντινοὺς χρόνους ἑλληνιστί τε καὶ λατινιστί, ἐν Ἰουστινιανείῳ κώδικι, παρὰ Κασσιοδώρῳ (dromonarius), παρὰ Προκοπίῳ, Ἰωάννῃ Λυδῷ, Μαυρικίῳ, Σιμοκάττῃ, Μαλαλᾷ, Λέοντι τῷ φιλοσόφῳ, Πορφυρίῳ (δρομώνιον). Ἴδε Greek lexicon of the Roman and Byzantine periods, by E. A. Sophocles, καὶ τὰ λατινικὰ λεξικά. Πρβ. καὶ Daremberg et Saglio, Dict. des Ant. Gr. et Rom. ἐν λ. dromo.— Κατὰ Πολυδεύκην (Α΄, 83) ὁ Ἀριστοφάνης εἶπε *δρομάδες ὁλκάδες*.

[2] Κράσεως ἀήθους παράδειγμα «τἄγαλμα» βλέπομεν ἐν C. I. A. IV (Suppl. II) 356.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
14/10/2023 15:46:03 EEST - 167.114.118.212

τιθεμένων γραμμάτων, παρελάβομεν αὐτὰ ἐκ τῆς στήλης α΄ τῆς πλευρᾶς Β΄ καὶ κατηρτίσαμεν ὅλην τὴν ἐν Α΄, γ΄, μεταξὺ τῶν στίχων 51 καὶ 61 περίοδον ἀρτίαν τὴν ἔννοιαν, καίτοι δὲν ηὐτυχήσαμεν νὰ ἐπανατυπώσωμεν ἐν πᾶσι κατὰ γράμμα τὸ ἀρχαῖον κείμενον.

Ταμίαι [τῶν θεῶν]
ἐπὶ Εὐκ[τήμονος ἄρχοντος . . . . . οἷς]
Δωρόθεο[ς . . . . ἐγραμμάτευε]
κατὰ ψη[φισμα τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου]
ὑποθέμ[ενοι παρέδοσαν (;) ἐν τῷ]
ὀπισθοδ[όμῳ χρυσίον ἐν κοιτη χαλκῇ]
ἐκ τῆς τε[τάρτης θήκης . . . . . .
ἵνα σημ[ανθῇ - ἢ - ἵνα σημεῖα . . . . . .
χρυσίου σταθμὸν . . . .
ἐπὶ τούτῳ
ΤΧΧ ἀργυρίου . . . . .

Τουτέστιν· οἱ ἐπὶ Εὐκτήμονος ἄρχοντος (Ὀλυμ. 92, 4, 93, 1, - 408/7 π. Χ.) ταμίαι τῶν θεῶν, κατὰ ψήφισμα τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου,— ἢ τοῦ ἑτέρου τούτων,—παρέδοσαν διὰ καταθέσεως ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ εἰς τοὺς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος ἐπιστάτας τοῦ ἐν Ἐλευσῖνι ἱεροῦ χρυσίον ἐν κοίτῃ χαλκῇ ἐκ τῆς τετάρτης θήκης ἵνα σφραγισθῇ, — ἢ ἐφ᾽ ἧς ἐπετέθησαν ἢ ὑπάρχουσιν ἐπιτεθειμέναι σφραγῖδες. Χρυσίου βάρος τόσον καὶ ἐπὶ τούτῳ ἀργυρίου τόσον.

Ταῦτα βεβαιοῖ ἡ ἐν πλευρᾷ Α΄ ἔκθεσις ὅτι παρέλαβον οἱ ἐπιστάται παρὰ τῶν ταμιῶν.

Αὐτὰ δὲ ταῦτα, τὸ χρυσίον ἐν τῇ χαλκῇ κοίτῃ, ἐκ τῆς τετάρτης θήκης, ἐσφραγισμένον, καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸ ἀργύριον, ἡ ἐν πλευρᾷ Β΄ ἔκθεσις βεβαιοῖ (α΄ 13-17) ὅτι παρέδοσαν εἰς τοὺς νέους ἐπιστάτας ἀποτεθειμένα ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ[1].

Παραδόσεις τοιαῦται ὁποία ἡ κατὰ τὴν πλευρὰν Α΄ γενομένη πρὸς τοὺς ἐπιστάτας τοῦ ἐν Ἐλευσῖνι ἱεροῦ ὑπὸ τῶν ταμιῶν τῶν ἱερῶν χρημάτων βλέπομεν ὅτι ἦσαν συνήθεις ἐν Ἀθήναις. Οἱ ταμίαι τῶν τῆς θεοῦ (τῆς Ἀθηνᾶς) ἐν τῇ Ἀκροπόλει παρελάμβανον «τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς νίκας καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς»[2]. Γινώσκομεν δὲ πολλαχόθεν ὅτι ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ ἐφυλάσσετο ὁ ἱερὸς οὗτος θησαυρός, ὃν ἐκεῖ παραλαμβάνοντες ἐκεῖ παρέδιδον εἰς τοὺς μετ᾽ αὐτοὺς ταμίας. Ἀλλά, μεταξὺ τῶν περιερχομένων εἰς χεῖρας τῶν ταμιῶν χρημάτων, πραγμάτων ἢ σκευῶν ὑπῆρχον καὶ τὰ κατὰ τοὺς νόμους παραδοτέα οὐχὶ πάλιν εἰς τοὺς ταμίας τοὺς νέους, ἀλλ᾽ εἰς ἄλλην ἀρχήν. Οὕτω, τὸ ἔλαιον τὸ ἐκ τῶν ἱερῶν μοριῶν παρελάμβανον μὲν οἱ ταμίαι παρὰ τοῦ ἄρχοντος τοῦ συλλέξαντος, ἐν αὐτῇ τῇ Ἀκροπόλει, ἐτήρουν δ᾽ ἐκεῖ μέχρι τῶν Παναθηναίων, ὅτε ἀπεμετρουν αὐτὸ τοῖς ἀθλοθέταις, «οἱ δὲ ἀθλοθέται τοῖς νικῶσι τῶν ἀγωνιστῶν»[1]. Ἐνταῦθα ἐγίνετο παράδοσις παρὰ τῶν ταμιῶν εἰς τοὺς ἀθλοθέτας ἀναγραφομένη που ἀναμφιβόλως. Οὕτω πάλιν, πολλαὶ προευκλείδειοι ἐπιγραφαὶ δεικνύουσιν ἡμῖν ἐπιστάτας ἔργων ἱερῶν παραλαμβάνοντας χρήματα πρὸς ἀνάλωσιν παρὰ τῶν ταμιῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει· *λῆμμα παρὰ ταμιῶν ἐκ πόλεως· — χρυσοῦ στατῆρες Κυζικηνοὶ παρὰ ταμιῶν οἳ τὰ τῆς θεοῦ ἐταμίευον — λήμματα παρὰ ταμιῶν τῶν ἄλλων θεῶν*[2].

Ἔχομεν δ᾽ ἐξ ἐπιγραφῶν καὶ εἰδικωτέραν μαρτυρίαν περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ παρὰ τῶν ταμιῶν τῆς τε Ἀθηνᾶς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν ταμιεύσεως καὶ φυλάξεως, ἐξ ἧς γίνονται καταληπτότερα τὰ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ στήλῃ περὶ τῆς ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ θέσεως τοῦ χρυσίου καὶ τοῦ ἀργυρίου ἀναγραφόμενα. «Οὗτοι δὲ (οἱ ταμίαι τῶν ἄλλων

[1] C. I. A. I, 32: «καὶ ἐν στήλῃ ἀναγραψάντων . . . χωρὶς τό τε ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον».

[2] Ἀριστοτ. Ἀθην. Πολιτεία, κεφ. 47. Ἴδε καὶ τὰς ἐν C. I. A. I καὶ II ἐπιγραφάς. — Ἀκριβῶς τέσσαρα ἔτη πρὸ τοῦ τῆς ἡμετέρας ἐπιγραφῆς, μεταρρυθμισθέντων τῶν τῆς πολιτείας γνώμῃ Πυθοδώρου τοῦ Πολυζήλου εἰς ὀλιγαρχίαν (ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος, 412/411 π. Χ.) ἐτάχθησαν ταμίαι «τῶν ἱερῶν χρημάτων τῇ θεῷ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς δέκα». *Ἀριστοτ. Ἀθην. Πολιτ.* κεφ. 30. — Ἐν τῇ ὑπ᾽ ἀριθ. 834 b. (C. I. A. II) ἐπιγραφῇ τῇ ἀναγομένῃ εἰς τὸ 4ον ἔτος τῆς 112ης Ὀλυμπιάδος (329/8 π. Χ.) ἔχομεν ταμίας *τοῖν θεοῖν· «λόγος ἐπισιατῶν Ἐλευσινόθεν καὶ ταμιῶν τοῖν θεοῖν»* καὶ οὕτω καθεξῆς.

[1] Ἀριστοτ. Ἀθ. Πολ. κεφ. 60.

[2] C. I. A. I, ἀρ. 284-324. Ἀλλά, καὶ παρ᾽ ἄλλων ἀρχῶν παρελάμβανον οἱ ἐπιστάται, ἐν παραδείγματι παρὰ τῶν *κωλακρετῶν*, ὡς δεικνύει ἡ πρώτη τῶν ἄνω μνημονευομένων ἐπιγραφῶν, παρὰ τῶν *ἑλληνοταμιῶν* κλπ. — *Αὐτόθι*, ἀρ. 32. Ἐν τῷ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον κατακεχωρισμένῳ ψηφίσματι λέγεται· «παρὰ δὲ τῶν νῦν ταμιῶν καὶ τῶν ἐπιστατῶν καὶ τῶν ἱεροποιῶν τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς *οἳ νῦν διαχειρίζουσιν, ἀπαριθμησάσθων καὶ ἐπιστησάσθων τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς ἐν πόλει* κλπ. — Ἐν δὲ τῇ μετευκλειδείῳ ἐλευσινιακῇ ἐπιγραφῇ τῇ ὑπ᾽ ἀρ. 682 c. (C.I.A. II, add. et corrig.) ῥητῶς λέγεται· «*οἱ δὲ ταμίαι (παρέδοσαν) τοῖς ἐπιστάταις καὶ συνάρχουσιν, οἱ δ᾽ ἐπιστάται τοῖς ἐπιστάταις*» δηλονότι αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐπιγραφήν.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
14/10/2023 15:46:03 EEST - 167.114.118.212

θεῶν) ταμιευόντων ἐν πόλει ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ τὰ τῶν θεῶν χρήματα ὅσα *δυνατὸν καὶ ὅσιον* καὶ *συνανοιγόντων καὶ συγκλειόντων τὰς θύρας τοῦ ὀπισθοδόμου* καὶ *συσσημαινόσθων* τοῖς τῶν τῆς Ἀθηναίας ταμίαις». — «Ἐπειδὰν δὲ ἐκ τῶν διακοσίων ταλάντων, ἃ ἐς ἀπόδοσιν ἐψήφισται ὁ δῆμος τοῖς ἄλλοις θεοῖς, ἀποδοθῇ τὰ ὀφειλόμενα, ταμιευέσθω *τὰ μὲν τῆς Ἀθηναίας χρήματα ἐν τῷ ἐπὶ δεξιὰ τοῦ ὀπισθοδόμου, τὰ δὲ τῶν ἄλλων θεῶν ἐν τῷ ἐπ' ἀριστερά*»[1]. Τὰ κατατιθέμενα ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ χρήματα ἐσφραγίζοντο ἐν κοίταις (κιβωτίοις, ἀργυριοθήκαις, γραμματείοις, φασκώλοις κτλ.) καὶ ἐτίθεντο δεξιᾷ μὲν τὰ τῆς Ἀθηνᾶς, ἀριστερᾷ δὲ τὰ τῶν ἄλλων θεῶν, ἐν ἰδίᾳ ἕκαστα θήκῃ (θυρίδι - case) τῆς εἰς πολλὰ διαχωρίσματα διῃρημένης πλευρᾶς. Οὕτω δὲ διακεκριμένα ἀπὸ τῶν ἄλλων παρεδίδοντο εἰς ἃς ἀνῆκον ἀρχὰς μετὰ σαφοῦς μνείας τῶν τε κιβωτίων ἐν οἷς ἦσαν ἐγκεκλεισμένα καὶ ἐσφραγισμένα καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς θήκης ἐν ᾗ ταῦτα ἦσαν ἀποτεθειμένα· *ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ — ἐν κοίτῃ χαλκῇ — ἐκ τῆς τετάρτης θήκης*[2].

Καὶ ἑτέραν δὲ συμπλήρωσιν ἐτολμήσαμεν ν' ἀναγράψωμεν ἐν τοῖς ἄνω καταχωρισθεῖσι πίναξιν, εἰς αὐτὸν τὸν πρῶτον στίχον τῆς πλευρᾶς Β'.

Τάδε παρέδομεν ἐπιστάταις τοῖς νέοις Εὐβίῳ Αἰθαλίδῃ
ΧΑΙ[ρεστράτῳ Πειραιεῖ καὶ] ξυνάρχουσι.

Τὰ προστεθέντα γράμματα ἀκριβῶς πληροῦσι τὸν κενὸν χῶρον τῆς στοιχηδὸν κεχαραγμένης ἐπιγραφῆς. Παρέχουσι δ' ἡμῖν πλῆρες τὸ ὄνομα καὶ τὸν δῆμον τοῦ ἑτέρου τῶν δύο ἐν τῇ ἐπιγραφῇ κατονομαζομένων νέων ἐπιστατῶν, τὸ τοῦ ἐκ Πειραιῶς Χαιρεστράτου, αὐτὸ δηλονότι τὸ ὄνομα τοῦ ἐν τῇ πλευρᾷ Α' παραλαμβάνοντος ἐπιστάτου, τοῦ ἐπὶ Εὐκτήμονος ἄρχοντος. Κατὰ ταῦτα, προστίθεται εἰς τὰ γνωστὰ ἤδη νέον παράδειγμα ἐπιστάτου τὸ δεύτερον εἰς ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου ἐκλεχθέντος[1].

Φέρει δ' ἐφ' ἑαυτῆς ἡ ἐνταῦθα ἐξεταζομένη στήλη σημεῖα ἐπιτρέποντα ν' ἀναγνωρίσωμεν ἐπιγραφικὸν κείμενον μνημονευόμενον ὑπὸ ἀρχαίου συγγραφέως, τὰς λέξεις *πρίων λιθοπρίστης* (Α', γ', 7. Β', γ', 27) καὶ *καρκίνος* (Α', γ', 8). «Ἐν δὲ ταῖς *ἀττικαῖς στήλαις*, λέγει ὁ Πολυδεύκης (Ι' 148), ἀναγέγραπται *πρίων λιθοπρίστης* καὶ *καρκίνος λίθους ἕλκων*[2]. Εἴποις δ' ἂν καὶ μηχανὴν λιθαγωγόν».

Πρίων λιθοπρίστης καὶ *καρκίνος* ἦσαν τεχνικοὶ ὅροι οὕτως, ὡς φαίνεται, κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους εἰδικοί, ὥστε προεκάλεσαν ἰδιάζουσαν τὴν προσοχὴν τοῦ παλαιοῦ λεξικογράφου, φροντίσαντος νὰ δείξῃ καὶ τὴν πηγὴν ἐξ ἧς ἠρύσθη αὐτούς.

Ἀλλά, τίνες ἦσαν αἱ ἀττικαὶ αὗται στῆλαι;

Ὅτε ὁ Πολυδεύκης ἐν τῇ ἀνωτέρω παρατεθείσῃ περιόδῳ ἐμνημόνευσεν αὐτῶν γενικώτερον, ἐνεθυμεῖτο βεβαίως ὅτι πρὸ μικροῦ ἐν τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ, τῷ *σκευογραφικῷ*, εἶχε γεγραμμένα ταῦτα· «ἐν δὲ ταῖς *ἀττικαῖς στήλαις, αἳ κεῖνται ἐν Ἐλευσῖνι*, τὰ τῶν ἀσεβησάντων περὶ τὼ θεὼ δημοσίᾳ πραθέντα ἀναγέγραπται· *ἐν αἷς ἄλλα τε πολλὰ σκεύη ἐστὶν ὠνομασμένα καὶ μολυβδοκρατευταί*»[3]. Ἔκρινεν ἄρα, καὶ εἰκότως, περιττὴν νέαν τῶν ἀττικῶν στηλῶν περιγραφήν.

Τούτου δ' οὕτως ἔχοντος, τρία τινὰ συνάγομεν· ὅτι αἱ ὑπὸ τοῦ Πολυδεύκους δὶς μνημονευόμεναι ἀττικαὶ στῆλαι ἔκειντο ἐν Ἐλευσῖνι· — ὅτι ὠνόμαζον πολλὰ σκεύη· — εἰδικώτερον δὲ ὅτι περιεῖχον τὰς προσηγορίας *πρίων λιθοπρίστης, καρκίνος* καὶ *μολυβδοκρατευταί*. Ἀλλά, καὶ τὰ ἡμέτερα ἀποσπάσματα ἀνήκουσιν εἰς στήλην κειμένην ἐν

[1] C. I. A. I, ἀρ. 32.

[2] Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐν C. I. A. ταμιακῶν καὶ ἄλλων παραπλησίων ἐπιγραφῶν, ἴδε ἰδίως ἐν II, II, 652 καὶ 660: «τάδε ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ *ἐκ τῆς κιβωτοῦ τῆς Βραυρωνόθεν*»· — ἐν II, II, 676, 703, 720, 721: «γραμματεῖα παρὰ τῆς Βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου Πάγου *σεσημασμένα*»· «γραμματεῖα δύο χαλκᾶ τὸ μὲν *σεσημασμένον* τὸ δὲ *ἀνεῳγμένον*· κιβωτοὶ δύο οὐχ ὑγιεῖς, ἡ μὲν *σεσημασμένη* ἡ δὲ *ἀσήμαντος*· ἐν τῇ ἀσημάντῳ ἔνεστιν Ἀρτέμιδος Βραυρωνίας . . . ασει . οπα *παντοδαπά*». Ἡ λέξις *γραμματεῖον* ἐνταῦθα σημαίνει *κιβώτιον, ἀργυριοθήκην*. Ἴδε *Ἁρποκρ.* ἀργυριοθήκη.— *Πολυδ.* Δ' 19.—*Ἡσυχ.* ἐν λ. ἀργυροθήκη.— *Σουΐδ.* ἐν λ. ἀργυρὶς θήκη.

[1] Ἴδε ὅσα περὶ τοιαύτης παρατάσεως τῆς ἀρχῆς ὁ Kirchhoff λέγει ἐν C. I. A. I, 300 - 311, ἐν σελ. 160. Πρβλ. Daremberg et Saglio, Dictionnaire des Antiquités Gr. et Rom. ἐν λέξει Epistatès (ἐπιστάται). — Ὁ Αἰθαλίδης Εὔβιος φέρεται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀρ. 652 ἐπιγραφῇ (C. I. A. II, II) ὡς ταμίας κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς 95ης Ὀλυμπιάδος (398/7 π. Χ.).

[2] Διόρθου· «*λίθους ἕλκων*»· ἤτοι μηχανὴ *λιθουλκός*, ἡ louve τῶν Γάλλων. Τὸ *λίθους ἕλκων* φαίνεται μᾶλλον τεθειμένον ὑπὸ τοῦ γραμματικοῦ εἰς προσδιορισμὸν ἀκριβῆ εἰδικῆς τινος ἐννοίας τῆς λέξεως *καρκίνος*, ὡς καὶ ἡ ἐπακόλουθος ἐπεξήγησις, «εἴποις δ' ἂν καὶ μηχανὴν λιθαγωγόν».

[3] Πολυδ. Ι' 97. Ἴσως μᾶλλον *μολύβδου κρατευταί*, κατὰ τὴν κριτικὴν διάγνωσιν τοῦ Kirchhoff (C. I. A. I, 319, σ. 164). Τοῦ προσθέτου τούτου γνωρίσματος ἴχνη δὲν ἀνεύρομεν ἐπὶ τῶν δεκτικῶν ἀναγνώσεως γραμμάτων τῶν σωζομένων τμημάτων τῆς ἐπιγραφῆς.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
14/10/2023 15:46:03 EEST - 167.114.118.212

Ἐλευσῖνι· — καὶ ἐν τούτοις πολλὰ σκεύη ὑπάρχουσιν ὠνομασμένα· — καὶ ἐπὶ τούτων ἀναγινώσκονται αἱ προσηγορίαι *πρίων λιθοπρίστης* καὶ *καρκῖνος*.

Τὰ τεκμήρια εἶναι καὶ σπουδαῖα καὶ ὡρισμένα καὶ σύμφωνα, ὡς λέγουσιν οἱ δικανικοί, ἀπίθανον δὲ ὅλως ὅτι ἐξ ἁπλῆς τύχης συνεκύρησαν.

Διὰ τοῦτο δέ, καίτοι τὰ ἐνταῦθα ἐξεταζόμενα μέλη τῆς ἐξ Ἐλευσῖνος στήλης οὐδεμίαν παρέχουσιν ἄμεσον νύξιν ὅτι τὰ ἐν αὐτῇ ἀναγεγραμμένα ἦσαν *τὰ τῶν ἀσεβησάντων περὶ τὼ θεὼ δημοσίᾳ πραθέντα*, ὡς εἶχε τὴν πρόνοιαν ὁ Πολυδεύκης νὰ ἐξηγήσῃ, φρονοῦμεν ὅτι ἡ σκαπάνη τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἤγαγεν εἰς φῶς λείψανα τῶν ἐν τῷ *Ὀνομαστικῷ* μνημονευομένων ἀττικῶν στηλῶν, τῶν ἐν Ἐλευσῖνι κειμένων [1].

Καὶ πρῶτον παρατηροῦμεν ὅτι τοῦ Πολυδεύκους τὸ κείμενον οὐδαμοῦ λέγει ὅτι ἐπὶ τῶν στηλῶν *ῥητὴ μνεία* ἐγίνετο ὅτι τὰ ἐν ταύταις ἀναγεγραμμένα ἦσαν τὰ τῶν περὶ τὼ θεὼ ἀσεβησάντων, ἀλλ' ἁπλῶς ἐξηγεῖ ὅτι ἐν ταῖς ἀττικαῖς στήλαις ἦσαν ἀναγεγραμμένα τὰ λόγῳ ἀσεβείας δημιόπρατα [2].

[1] Τοιαύτης στήλης λείψανον φαίνεται καὶ ἡ ὑπ' ἀρ. 225 a ἐν C. I. A. IV, I, σ. 71 ἐπιγραφή, ἥτις ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται τμῆμα αὐτῆς τῆς ἐνταῦθα ἐξεταζομένης στήλης. ἀλλά, μετ' ἀντιπαραβολὴν πρὸς τὰ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς πλευραῖς Α' καὶ Β' ἀντίστοιχα, ἀποδεικνύεται οὖσα τμῆμα ἄλλης ἐπιστατικῆς τῶν αὐτῶν προευκλειδείων χρόνων ἀναγραφῆς. Ἐκ τοῦ μικροῦ τούτου θραύσματος ὁδηγούμενοι δυνάμεθα μετὰ λόγου νὰ συμπληρώσωμέν τινα τῶν ἀπὸ τοῦ 50 στίχου τῆς α' στήλης τῆς πλευρᾶς Α' καὶ ἄνω κενῶν, κυρουμένης καὶ τῆς συμπληρώσεως τῶν στίχων 50-51, ἣν μετὰ δισταγμοῦ παρεισηγάγομεν ἐν τῷ πίνακι πρὸ τῆς ἐν C. I. A. ἀνευρέσεως τῆς ὑπ' ἀρ. 225a ἐπιγραφῆς.

Α', α' 46 - 49
[. . ‖ χρυσ . . . .]
[οἰνοχόη . . . .]
[οἰνοχόη . . . .]
Χ[ρυσίου σταθμόν]

[2] Ἐκ τούτου δὲν θέλομεν νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἐν ταῖς στήλαις οὐδαμοῦ τοιαύτη ῥητὴ μνεία ὑπῆρχε· θέλομεν μάλιστα δείξει κατωτέρω ὅτι ἐνίοτε πρὸς διάκρισιν τοῦ παραλαμβανομένου ἢ παραδιδομένου πράγματος παρετίθετο καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου παρ' ᾧ ἐδημεύθη. Κατὰ τὸν Ἀριστοτέλη (Ἀθην. Πολιτ. κεφ. 47) οἱ πωληταὶ ἀνέγραφον εἰς *λελευκωμένα γραμματεῖα* καὶ τὰ χωρία καὶ τὰς οἰκίας κλπ. τὰ δημοπρατούμενα Καὶ οἱ σωζόμενοι δὲ πίνακες πωλητῶν ἀκριβολογοῦσι περὶ ταῦτα (C. I. A. II, II, ἀριθ. 777 - 783). Πλὴν ἐνταῦθα ἔχομεν στήλην οὐχὶ πωλητῶν, ἀλλ' ἐπιστατῶν παραλαβόντων παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τὰ ἤδη δεδημευμένα, ἁπλῶς δ' ἀναγραφόντων αὐτὰ ἐν παραλαβῇ ἢ παραδόσει Ἐν τῇ ἀναγραφῇ τῆς λογοδοσίας τῶν ἐν Δήλῳ Ἀθηναίων Ἀμφικτυόνων (C. I. A II, ἀρ. 814) ἀναγινώσκομεν «οἵδε ὦφλον Δηλίων ἀσεβείας . . . τίμημα τὸ ἐπιγεγραμμένον καὶ ἀειφυγία . . . Ἐπιγένης Πολυκράτους Μ κτλ.», διότι καὶ ἐν τῇ στήλῃ ἐκείνῃ δίδοται λόγος εἰσπράξεων τῶν Ἀμφικτυόνων, ἀναγκαίως δὲ τὸ εἰσπρακτέον τίμημα ἀσεβείας ἀναγράφεται κατ' ὄνομα ἐνόχου.

Ἀλλ' ἴσως τις ἀντιλέξει· ἡ κολοβὴ ἐπιγραφὴ ἀναγράφει πράγματα προφανῶς μὴ δημιόπρατα, *ἀπαρχήν*, *ἀναθήματα*, *ἀνασκευὴν λίθων*, *κεφάλαιον ἀναλώματος* καὶ τὰ τοιαῦτα. Εἰς τὴν ἀντίρρησιν ἀπαντῶμεν· μήπως εἶπέ που ὁ Πολυδεύκης ὅτι *μόνα* τὰ λόγῳ ἀσεβείας δημιόπρατα εἶχον ἀναγεγραμμένα αἱ ἐν Ἐλευσῖνι ἀττικαὶ στῆλαι; Τοὐναντίον, ἐξηγῶν ὅτι ὁμιλεῖ περὶ στηλῶν ἐν αἷς τὰ λόγῳ ἀσεβείας πραθέντα ἦσαν ἀναγεγραμμένα, λέγει ὅτι ἐν ταύταις καὶ πολλὰ ἄλλα σκεύη ἦσαν ὠνομασμένα καὶ μολυβδοκρατευταί. Τὰ πλεῖστα τῶν σκευῶν τούτων βεβαίως δὲν ἦσαν ἐκ τῶν δημευθέντων, ἀλλά τινα μόνον, ὅσα δὲν ἔτυχον ἀγοραστῶν ἐν τῇ δημοπρασίᾳ ἢ ἄλλως ἐκρίθη χρήσιμον νὰ τηρηθῶσιν ἐν τῷ ἱερῷ. Ἐν δὲ ταῖς στήλαις ἐμνημονεύετο βεβαίως τὸ *τίμημα* τῶν δημοσίᾳ πραθέντων κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ἀσεβήσαντος, ἐνίοτε δ' ἴσως καὶ τὰ διὰ τοῦ τιμήματος εἰς ἀντικατάστασιν διὰ λόγους ἡμῖν ἀγνώστους ἀγοραζόμενα ὑπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ ἀνατιθέμενα εἰς τὰς θεὰς κοσμήματα, σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ ἢ καὶ ἐξ ἄλλης ὕλης σταθμωμένης.

Εἰς τοιαῦτά τινα νομίζομεν ὅτι ἀναφέρεται ἡ ἡμετέρα στήλη ἐκεῖ ὅπου ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «*ἀναθήματα*» ἀναγράφει (Α', α', 61-65, Β', β', 7-11):

Πρὸς τῷ τοίχῳ ὅρμος
χρυσοῦς, ἄκυλον,
πλάστρα χρυσᾶ.
Τὸ δημόσιον ἀνέθηκε.

Καὶ εἰς τίμημα δ' ἀσεβείας ἐν μέρει ἀναφέρεται ἡ ἐπιγραφὴ ἐν οἷς, — ἔξω τῆς *ἀπαρχῆς*, προσόδου εἰδικῆς τῆς ἐλευσινιακῆς δυάδος [1], — ποιεῖται λόγον περὶ ἀργυρίου ἐπισήμου, ἀσήμου, ξενικοῦ, χρυσίου, χρυσοῦ στατήρων, λήμματος κεφαλαίου, ἀναλώματος κεφαλαίου.

[1] C. I. A. IV, I, 27 b (suppl. II). Ἐν τῷ σπουδαιοτάτῳ τούτῳ ψηφίσματι τῆς 87ης Ὀλυμπιάδος 1/2 (431 π. Χ.) βλέπομεν ὅτι οἱ ἱεροποιοί, μετὰ τὴν εἰς θυσίας δαπάνην ἐκ τῆς ἀπαρχῆς, ὑπεχρεοῦντο νὰ πωλήσωσι μετὰ τῆς Βουλῆς τὸν σῖτον καὶ τὰς κριθὰς καὶ «ἀναθήματα ἀνατιθέναι τοῖν θεοῖν ποιησαμένους ἅττ' ἂν τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων δοκῇ καὶ ἐπιγράφειν τὰ ἀναθήματα, ὅτι ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς ἀπαρχῆς ἀνεθέθη, καὶ Ἑλλήνων τὸν ἀπαρχόμενον». Τοιαῦτα ἐκ τῆς ἀπαρχῆς ἀναθήματα δὲν φαίνονται τὰ ἄνω μνημονευόμενα.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
14/10/2023 15:46:03 EEST - 167.114.118.212

Τεκμήριον δὲ πρόσθετον παρέχει ὁ 12ος στίχος τῆς γ' στήλης τῆς Α' πλευρᾶς ἔχων οὕτω·

Ξύλα ἐκ τῶν Ἀλκιβιάδου.

Διότι ἐκ μὲν τῆς ἱστορίας γινώσκομεν ὅτι ὁ Ἀλκιβιάδης κατηγορήθη καὶ κατεδικάσθη ἐπὶ ἀσεβείᾳ περὶ τὰς ἐν Ἐλευσῖνι θεὰς καὶ τὰ μυστήρια καὶ ἐδημεύθη ἡ περιουσία αὐτοῦ, ἐκ δὲ τοῦ Πολυδεύκους πάλιν ὅτι ἐν τοῖς *Δημιοπράτοις*, τουτέστιν ἐν ταῖς ἐκθέσεσι τῶν λόγῳ δημεύσεως πλειστηριασθέντων[1], ἐφέροντο ἀναγεγραμμένα καὶ σκεύη τῶν Ἀλκιβιάδου. «Ἐν δὲ τοῖς δημιοπράτοις πέπραται Ἀλκιβιάδου *χαμεύνη παράκολλος* καὶ *κλίνη ἀμφικνέφαλος*·— καὶ Ἀλκιβιάδου δὲ *ἀμφιτάπης* τις πέπραται·— ὡς καὶ ἐν τοῖς Ἀλκιβιάδου πέπραται *προσκεφάλαιον σκύτινον* καὶ *λινοῦν* καὶ *ἐρεοῦν* »[2].

Ἀλλά, καὶ αὐτὸ τὸ τέλος τῆς ἐν τῇ πλευρᾷ Α' ἀναγραφῆς συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς γνώμης ἡμῶν. Διότι δεικνύει εἰς χεῖρας τῶν ταμιῶν τῶν ἱερῶν χρημάτων χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ ἐξ ἄλλης μὲν προσόδου περιελθὸν εἰς αὐτοὺς διαρκοῦντος τοῦ ἔτους, πάντως δὲ καὶ ἐκ ποινῶν χρηματικῶν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ. Οὕτω καὶ κατὰ τὸν περὶ τιμωρίας τῶν ἐξορυττόντων ἐλαίας ἀρχαῖον ἀττικὸν νόμον, ὅστις ἐπέβαλλε ποινὴν δι' ἑκάστην ἐλαίαν ἐξορυττομένην δραχμῶν μὲν ἑκατὸν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, «τὸ δ' ἐπιδέκατον τούτου, — ἔλεγε, — τῆς θεοῦ εἶναι», τὸ μὲν εἰς τὸ δημόσιον ἀνῆκον οἱ δικάσαντες ἄρχοντες ἐνέγραφον τοῖς πράκτορσι πρὸς εἴσπραξιν καὶ εἰσαγωγὴν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον· «ὃ δὲ τῇ θεῷ γίγνεται, τοῖς ταμίαις τῶν τῆς θεοῦ»[3].

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω.

Ἦσαν δέ, ὡς εἰκάζομεν, αἱ ἐν Ἐλευσῖνι στῆλαι ἱδρυμέναι ἐν τῇ ὀνομαζομένῃ *θεῶν ἀγορᾷ*, περὶ ἧς ὁ Σουΐδας μαρτυρῶν «θεῶν γὰρ ἀγορὰ τόπος ἐστὶν ἐν Ἐλευσῖνι», περισώζει εἰς ἡμᾶς τὴν εἴδησιν ὅτι ἐξ αὐτῆς ἐγεννήθη ἡ παροιμία «καὶ ἐν θεῶν ἀγορᾷ», φερομένη «ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν κακηγορούντων, — *ἐπὶ τῶν τολμώντων τι λέγειν ἐν τοῖς ὑπερέχουσιν*»[1]. Τὴν σκοτεινὴν ἔννοιαν τῆς ἀτελοῦς ἐξηγήσεως τῆς παροιμίας κατέστησεν εὐτυχῶς ἡμῖν σαφεστέραν ὁ Ἡσύχιος γράψας[2] «*θεῶν ἀγορά*· παροιμία ἐπὶ τῶν τολμώντων λέγειν *ἐν τοῖς τοσοῦτον ὑπερέχουσιν ὅσον οἱ θεοὶ τῶν ἀνθρώπων*», ἐν ἄλλοις λόγοις ἐπὶ τῶν ἀσεβῶν περὶ τὸ θεῖον, καθ' ὧν ἀκριβῶς ἡ αὐστηρὰ πρόνοια τῶν ἀττικῶν νόμων, ἐπὶ τῶν ἀνοσίων ὧν τὰ ὀνόματα ἦσαν ἐν ταῖς στήλαις ἐγγεγραμμένα.

Ἐν τοιαύτῃ θέσει ἱδρυμέναι αἱ στῆλαι ἐν αἷς ἀπεγράφετο περιουσία ἱερὰ εὐνόητον ὅτι ἐπίγραμμα εἶχον τὴν λέξιν *θεοί*[3].

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἐπίμετρον. Μετὰ τὴν εἰς τύπωσιν παράδοσιν τοῦ ἡμετέρου ἄρθρου ἀνεύρομεν ἐν τῇ *Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι* δύο ἐπιγραφικὰ τμήματα ἀνήκοντα εἰς παραδόσεις παρ' ἐπιστατῶν πρὸς ἐπιστάτας τοῦ ἐν Ἐλευσῖνι ἱεροῦ, προευκλειδείων καὶ ταὐτὰ χρόνων· ἅτινα συντελοῦσι μὲν εἰς ἐπικύρωσίν τινων τῶν ἀνωτέρω ἀναγνώσεων ἢ παρενθηκῶν, παρέχουσι δὲ καὶ συμπληρώσεις μερικὰς κενῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιγραφῇ, ἧς πάλιν οἱ ἀντίστοιχοι στίχοι οἱονεὶ ἀνταποδιδόντες τὴν χάριν πληροῦσι πολλὰ τῶν ἐν αὐτοῖς χασμάτων.

Ἐφημερὶς Ἀρχαιολογικὴ 1890, σ. 101-102 (Δ. Φίλιος)[4]:

	κύλι]ξ χρ[υσῆ
	κυ]λιξ ἀρ[γυρᾶ
[Ͱ]ΙΙ	χρυσὶς στ[αθμὸν]
Δ	οἰνοχόη ἀ[ργυρᾶ]
ΔΔ	οἰνοχόη ἀρ[γυρᾶ]

[1] Τὰ δὲ ἐκ τοῦ δεδημεῦσθαι πιπρασκόμενα δημιόπρατα. Πολυδεύκ. Ζ' 277.

[2] Πολυδ. Ι', 36, 38, 40.— Καὶ ἡ λέξις *ἰκριωτῆρες*, ἣν δὶς ἔχομεν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιγραφῇ μετὰ δασέος πνεύματος, ὡς καὶ ἐν ἄλλαις προευκλειδείοις ἐπιγραφαῖς, ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Πολυδεύκους (Ι' 157) ὡς περιλαμβανομένη ἐν τοῖς δημιοπράτοις.

[3] Δημοσθ. πρὸς Μακάρτατον, 1074-1075.

[1] Σουΐδας ἐν λ. «καὶ ἐν θεῶν ἀγορᾷ» καὶ «θεῶν ἀγορά».

[2] Ἡσύχ. ἐν λ. *θεῶν ἀγορά*. Περιττὸν νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι τὸ τοπικὸν *Ἀθήνησιν* ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς ἀρχαίοις χωρίοις, σημαίνει *ἐν Ἀττικῇ*.

[3] S. Reinach, traité d' Epigraphie grecque, σ. 337.

[4] C.I.A. IV, III, 225 b.— Τας ἐνταῦθα εἰσαγομένας συμπληρώσεις εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἄνω μεταδημοσιευομένας ἐπιγραφὰς περιελάβομεν τῷ σημείῳ τῆς παρενθέσεως ( ), τὰς δὲ προϋποδεδειγμένας ἐνεκλείσαμεν ἀγκύλαις [ ]. Ἐκ τῆς πρώτης τῶν κατωτέρω ἀναδημοσιευομένων ἐπιγραφῶν ἀποδεικνύονται πλημμελεῖς αἱ ἐν τῇ ἄνω μνημονευθείσῃ (σελ.69 σημ 1) ἐπιγραφῇ ὑπὸ Kirchhoff συμπληρώσεις τῶν στίχων 2-4, 10, 11. Διὸ καὶ διεγράψαμεν αὐτὰς ἐκ τῆς ἡμετέρας σημειώσεως.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
14/10/2023 15:46:03 EEST - 167.114.118.212

ΔΣΣΣ χρυσίου στ[αθμὸν]
κυζικηνὸς (στατῆρας)
ἕκται Φωκ(αίδες)
ΗΗΗΔΠΙC χρυσίου ἀσή[μου]
σφραγῖδες (λίθιναι)
σφραγῖδες (λίθιναι)
ΠΙ ὑποδερὶς [χρυσῆ] (ἕλκουσα)
κώθωνες χα[λκοῖ] (ΠΙΙ)
ꜰꜰꜰꜰ ἀργύριον ἄ[σημον]
ἀργύριον ἐπί[σημον]
ΗΗΔΔΠꜰꜰꜰIC
ἀναθήματα π(ρὸς τῷ τοίχῳ)
ὅρμος χρυσοῦς (ἄκυλον)
πλάστρα χρυσ[ᾶ] (τὸ δημόσιον ἀνέθηκεν)
φιάλη ἀργυ[ρᾶ] (χρυσόμφαλος)
Σ(αλαμ.)ΙΝΟ(κλῆς ἀνέθηκε)

Ἐφημερὶς Ἀρχαιολογικὴ 1894, σελ. 168-169, (Ἀνδρέας Σκιᾶς):

ἀργ]υρᾶ ΙΙΙ σ[ταθμὸν]
στατ]ῆρες Κυζικη[νοὶ]
φι]άλη
Ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ τ]ῷ ἐν ἄστει
. . . . α καὶ ὁρμίσκος χρυσοῦς
(πρὸς τῷ τοί]χῳ
(χρυσοῖ κέρχ)νοι Π
(κιβώτιον) [ἐλ]εφάντινον
(δακτυλίω) [χρ]υσὼ δύω
(ρρυμοὶ) [σεσι]δηρωμένοι ⊞Ι
(ρρυμοὶ) [ἀσι]δήρωτοι ΔΙ
(κεράμου ζεύγ)η καινὰ ΔΔΔΔΙΙ
(ἄμπρον Ι)
(τετρακύκλ)ω καινὼ ΙΙ

Ἐκ τῆς πρώτης τῶν ἄνω ἐπιγραφῶν παραλαμβάνομεν ἀκέραιον τὸ ἀρχικὸν Σ τοῦ ὀνόματος *Σαλαμινοκλῆς*, ὅπερ ὀρθῶς ἤκασεν ὁ πρῶτος ἐκδότης (Α', 6', 5-Β', 6', 13)· [1] ἐπικυροῦνται καὶ αὖθις αἱ ἀνωτέρω (στίχοι 49-51 πιν. Α', α') προταθεῖσαι ἀποκαταστάσεις *χρυσίου σταθμὸν — κυζικηνοὺς στατῆρας — ἕκται φωκαΐδες*· ἐπιπροστίθεται αὐτόθι (στ. 52) ἡ συμπλήρωσις *χρυσίου* [*ἀσήμου*]· καὶ τέλος ὁδηγούμεθα εἰς τὴν ὧδε πλήρωσιν τῶν στίχων 50-58 (Β' α'):

κύλιχς χρυσῆ [: Ι : σταθ] ΜΟΝ
κύλιχς ἀργυρᾶ [μία τ] ΑΥΤΕΣ
ꜰΙΙ [σταθμὸν] χρυσὶς στ[α] ΘΜΟΝ
Δ οἰνοχόη ἀργυρᾶ [στ] ΑΘΜΟΝ
ΔΔ οἰνοχόη ἀργυρᾶ [: Ι : δ] ΑΡΕΙΚΟΙ
(ὁ ἀριθμὸς) χρυσίο στ[αθμὸν]
κυζικηνος [στατῆρας]
ἕκται φωκ[αίδες ὁ] ΚΤΟΣΤΑΘΜΟΝ
(ὁ ἀριθμὸς) χρυσίο ἀσή[μο]

Εἰς δὲ τοῦ προσεκτικοῦ ἀναγνώστου τὴν παρατήρησιν ἀφίεμεν τὰς διαφοράς, ὧν ἀξία ἰδίου λόγου μόνη ἡ ἐν στίχῳ 5ῳ τῆς τελευταίας ἐπιγραφῆς «. . . α (ἴσως *πλάστρα*) καὶ ὁρμίσκος χρυσοῦς», διότι ἴσως ἄγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι νεωτέρα τῆς ἡμετέρας, ἅτε περιέχουσα ἀναγραφὴν νέου σκεύους. Προσσημειωτέον δὲ ὅτι τὸ μικρὸν ὀπισθόγραφον τμῆμα τῆς ὑπὸ Φιλίου ἐν ἔτει 1890 δημοσιευθείσης ἐπιγραφῆς, ὅπερ αὐτὸς οὗτος ἀνεκοίνωσεν εὐθὺς τότε ἐν τῇ *Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι* (σελ. 117-118) εἰς οὐδὲν χρήσιμον ἐνταῦθα φαίνεται [1].

Ἀλλά, καὶ ἡ ὑπὸ Α. Σκιᾶ ἐν *Ἐφημ. Ἀρχαιολογικῇ* 1894, σ. 166-168 δημοσιευθεῖσα ἐφθαρμένη στήλη εἰς ὁμοίαν προευκλείδειον ἀναγραφὴν ἀνήκει καὶ ἡ ἐν σελ. 195-196 εἰς ὁμοίαν ἴσως, ἀλλὰ μετευκλείδειον, (μεταξὺ τῶν ἐτῶν 402 καὶ 395 π. Χ.) ἂν ὀρθῶς ὁ ἐκδότης συνεπλήρωσεν· «*ἐπὶ Φορμ*[*ίωνος ἄρχοντος*]».

Ἐπιστατῶν λογοδοσίαν τῶν ἐν τῷ ἱερῷ κατασκευῶν φαίνεται ὅτι περιέχουσιν ἥ τε ὑπὸ Φιλίου (*Ἐφημ. Ἀρχ.* 1890, σ. 117-118) δημοσιευθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 58 ἐπιγραφή, ἐν ᾗ πιθανῶς ὁ τρίτος στίχος εἶχεν οὕτω· *παρὰ τῶν προτέρων* [*ἐπιστατῶν*] [2],

[1] Καὶ τὸ ἐν C.I.A. IV, III, g, (Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1888, σ. 54 ἀρ. 46) θραῦσμα ἀνῆκον προδήλως εἰς ἐλευσινίαν ἐπιστατικὴν αναγραφὴν (παραλαβῆς) ἀναφέρει τὸν Σαλαμινοκλῆ. Ἀναγνωστέον δ' οὕτω τοὺς τρεῖς πρώτους στίχους·

Σαλα[μινοκλῆς ἀνέθηκε]
ꜰꜰꜰ Δακτύ[λιος χρυσοῦς]
Σφραγ[ιδίω δύω χρυσίω δεδεμένω]

[1] Μετὰ τὰ ἀνωτέρω, προφανὲς ὅτι τὴν μὲν πλήρωσιν τῶν ἐν τῇ α' στήλῃ τῆς Α' πλευρᾶς κενῶν στίχων 29-42 θέλομεν ζητήσει εἰς τοὺς στίχους 36-50 τῆς α' στήλης τῆς Β' πλευρᾶς, τὴν δὲ πλήρωσιν τῶν ἐν τῇ αὐτῇ α' στήλῃ τῆς Α' πλευρᾶς κενῶν στίχων 44-49 ἔχομεν ἐκ τῶν ἀνωτέρω δύο ἀντιστοίχων ἐπιγραφικῶν τμημάτων (CIA. IV, I, 225 a. III, 225 b), χαίνοντος μόνου τοῦ 43ου στίχου

[2] Οὕτω καὶ ἐν C.I.A. IV, III, 288 a.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
14/10/2023 15:46:03 EEST - 167.114.118.212

καὶ ἡ ὑπὸ Σκιᾶ (*Ἐφημ. Ἀρχ.* 1894, σ. 165,ὑπ᾽ ἀριθ. 5) δημοσιευθεῖσα, ἐν ᾗ ὁ μὲν 1ος στίχος μετὰ τῆς ἐλλειπούσης ἀρχῆς τοῦ δευτέρου ἀναγνωστέος «*οἷς Γλαύκων* (ἢ *Γλαῦκος*) . . . . . *ἐγραμμάτευε*», ὁ δὲ 5ος « . . . *κατο ὃς* (ἢ *ὡς*) *τοβ* . . . » ἀντὶ «*κα το* ˇ*ος τὸ β*», ὁ δὲ 8ος ἠθέλομεν εἴπει ν᾽ ἀναγνωσθῇ *ᾠκοδό*]*μησαν* ἢ *οἰκοδο*]*μήσαν*[*τα* -*τας*-*τες*, ἀντὶ *μεις ἀν*[*θεστηριῶν*], ὡς αὐτὸς ὁ ἐκδότης ὁμολογεῖ ὅτι τολμηρῶς προτείνει, εἰ μὴ οὗτος ἐβεβαίου ὅτι πρὸ τοῦ ΜΕΣΑΝ ὑπάρχει χῶρος δύο γραμμάτων ἄγραφος, καὶ τέλος ὁ 12ος ἔχει μᾶλλον *θ*]*υρῶ*[*ν* ἢ *ἀργ*]*ύρο*.

Ὑστερόγραφον. Ἐν τῷ πίνακι τῆς πλευρᾶς Α΄ (β΄61) ἐκ παραδρομῆς ἐτυπώθη ΕΦΕΤΗΡΙΑΙ ἀντὶ ΕΦΕΤΕΡΙΑΙ. Αὐτόθι (60) γρ ; [ἀσκάντε] ἀντὶ [ἔχοντε]. Αὐτόθι δ᾽ ἐν στίχῳ 25 προτείνομεν ν᾽ ἀναγνωσθῇ· *τε*[*λεσταῖς ἐλ*]*θοῦσιν ἐκ Κύθνου*.

Σ. Ν. Δ.

ΚΟΥΡΟΣ ΕΞ ΑΤΤΙΚΗΣ

(Πίναξ 6)

Ἐν πίνακι 6 εἰκονίζεται ἀρχαϊκὸν ἄγαλμα γυμνοῦ ἀγενείου τῶν γνωστῶν, οἷς κοινῶς δίδοται τὸ ὄνομα *Ἀπόλλων ἀρχαϊκός*[1]. Εὑρέθη τῷ 1893 ἐν Κερατέᾳ τῆς Ἀττικῆς (τοῦ ἀρχαίου δήμου Κεφαλῆς) ἐν θέσει «Πηγάδι Ντάρδιζα» ἐν ἀμπελοφύτῳ κτήματι τοῦ Σιδέρη Ἰω. Μιχάλη[2]. Εἶχεν, ὡς συνήθως, τὰς χεῖρας καθειμένας καὶ τοῖς μηροῖς προσπεφυκυίας, προέχον δὲ τὸ ἀριστερὸν σκέλος. Εἶνε δὲ πρώτου ἀνδρικοῦ ἀναστήματος[3] μετὰ διαφορῶν τινων, ὡς ἐκ τῶν ἑξῆς μέτρων ἐξάγεται.

1,43	ὕψος	σῳζόμενον (μέχρι τῆς ἀρχῆς τῶν κνημῶν).
0,72	»	ἀπὸ κορυφῆς ἕως ὀμφαλοῦ.
0,175	»	ἀπὸ ὀμφαλοῦ ἕως ῥίζης τοῦ πέους.
0,61	»	ἀπὸ ὀμφαλοῦ μέχρι γόνατος.
0,247	»	κεφαλῆς (μέχρι πώγωνος).
0,05	»	ἀπὸ κορυφῆς μέχρι ἀρχῆς μετώπου.
0,055	»	μετώπου μέχρι ὀφρύων.
0,062	»	ἀπὸ ὀφρύων ἕως ἄκρου ῥινός.
0,04	»	ἀπὸ ὀφρύος ἕως κάτω βλεφάρου.
0,033	»	ἀπὸ ἐσωτερικοῦ κανθοῦ ἕως ἄκρου ῥινός.
0,08	»	ἀπὸ ἄκρου ῥινὸς ἕως πώγωνος.
0,028	»	ἀπὸ ἄκρου ῥινὸς ἕως μέσου στόματος.
0,06	»	λαιμοῦ.
0,155	πλάτ.	προσώπου (εὐθὺ) ἀπὸ ὠτὸς εἰς οὖς.
0,024	»	ῥινὸς ἤτοι διάστημα μεταξὺ ἐσωτερικῶν κανθῶν.
0,048	πλάτ.	βολβοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ.
0,018	ὕψος	» » »
0,055	πλάτ.	ἀπὸ ἐξωτερικοῦ κανθοῦ ἕως προσθίου ἄκρου (τράγου) τοῦ ὠτός.
0,055	»	στόματος.
0,065	ὕψος	ὤτων.
0,15	πλάτ.	λαιμοῦ ἄνω.
0,16-0,17	πλ. »	κάτω.
0,61	πλάτ.	ἀπὸ ὤμου εἰς ὦμον (μέγιστον).
0,43	»	θώρακος μεταξὺ μασχαλῶν.
0,29	»	(=διάμετρος ἐκ πλαγίου εἰς πλάγιον) ὀσφύος.
0,22-0,23	πάχος	(=διάμετρος ἐκ τῶν πρόσω πρὸς τὰ ὀπίσω) ὀσφύος.

Ἐλλείπουσιν οἱ βραχίονες ἀπὸ τῶν μασχαλῶν[1], καὶ τὰ κάτω ἄκρα ἀπὸ τῶν γονάτων· ὡσαύτως ἀποκεκρουσμένος τὰ ἔμπροσθεν ὅλος ὁ ἀριστερὸς μηρὸς μετὰ τοῦ γόνατος καὶ δισκοειδὲς τεμάχιον ἐξ ἑκατέρου γλουτοῦ. Ἡ κεφαλὴ εἶνε συγκεκολλημένη, ἀποκοπεῖσα ἔμπροσθεν μὲν ὑπὸ τὸν πώγωνα, ὄπισθεν δὲ μικρὸν ἄνωθεν τοῦ κάτω πέρατος τῆς κόμης. Τὸ ἄγαλμα πρὸς ταῖς μεγάλαις ταύταις ζημίαις εἶνε ἀποκεκρουσμένον κατὰ τὸ πρόσωπον, οὗ ἀπεθραύσθησαν ἥ τε ῥὶς καὶ τὰ χείλη καὶ ὁ πώγων. Ἀποτετριμμένα εἰσὶν ἔτι καὶ τὰ ὦτα, οἱ δὲ μηροὶ κατὰ τὴν τῶν ἄκρων χειρῶν πρόσφυσιν ὑπέστησαν ἐλαφρὸν τραῦμα ἐκ τῆς ἀποσπάσεως

[1] Ἐπιτραπήτω μέχρι τῆς ὁριστικῆς διακρίσεως καὶ ὀνομασίας τῶν ἐν λόγῳ ἀγαλμάτων νὰ καλῶμεν αὐτὰ συντομίας χάριν *κούρους*.

[2] Περὶ τοῦ τῆς εὑρέσεως τόπου πρβ. ἐν τέλει τοῦ παρόντος ἄρθρου.

[3] Ὡς πρὸς τὴν κεφαλὴν τὸ ἀνάστημα εἶνε μέτριον, περιέχον ὕψος ὡς 7 1/2 κεφαλῶν.

[1] Σῴζεται ἀπεσπασμένη ἡ ἀριστερὰ ἄκρα χεὶρ μέχρι μέσου τοῦ πήχεως, κατὰ τὸ σύνηθες κεκλεισμένη· ἕνεκα φθορᾶς δὲν προσαρμόττει ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ μηροῦ. Ὁ καρπὸς μετὰ τοῦ πήχεως ἀπεῖχον τοῦ ἰσχίου ὡς 0,02. Ἡ τομὴ τοῦ πήχεως ἕνεκα τῆς προσεγγίσεως ταύτης ἔχει σχῆμα σχεδὸν τριγωνικόν. Ἐν τῇ φωτογραφίᾳ (πίν. 6) εἶχε παραλειφθῇ αὕτη (εὑρέθη κατόπιν), εἰκονίζεται δὲ ἐνταῦθα.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
14/10/2023 15:46:03 EEST - 167.114.118.212